

Sportkerk?

(December 2009)

In het op de vorige pagina's geschreven artikel 'De linkse kerk' werd een opzetje geschetst hoe we het toekomstige overschot aan kerkgebouwen een nieuwe functie kunnen geven. Binnen de kerkmuren durft men er nog niet aan, inhoudelijk praten over de toekomst van gestapeld steen. Het plaatselijk kerkblad zwijgt en ook vanuit de kerkenraad klinkt een holle stilte. Op het artikel valt natuurlijk wel iets af te dingen, immers het gehele plan valt of staat met de medewerking van velen: huisartsen, gemeente, VVV, broodboetiek 'De Halte' enzovoort. Dat is tevens de achilleshiel van dit gedachtenspinsel. Het geeft een stoelendans van gebouwen waar de plaatselijke verhuizer het goed mee heeft.

Binnen de gemeente Loppersum bestaat een vaag plan om op termijn de beide sportzalen aan de Coendersweg te slopen en daar één sportpand voor weer te bouwen. Hoe is dit te realiseren zonder al te hoge kosten te maken, want zoveel slappe was heeft de gemeente tenslotte niet aan haar waslijn hangen en wat er hangt zijn slechts oude lommen. Een sportkerk aan de Burchtstraat lijkt zo op het eerste gezicht als vloeken in de kerk, maar geestelijke en lichamelijke gezondheid kunnen we toch niet los van elkaar zien? Zij vullen, sterken elkaar aan. Als we geen al te hoge sportwedstrijdeisen stellen, is een sportkerk een uitvoerbaar plan. De statische houten kerkbanken zijn inwisselbaar voor dynamische, buigzame gymmatten. De kansel wordt vervangen door een klimrek (We are climbing Jacob's ladder....higher, higher). Het psalmbord wordt scorebord en de galerij noemen we tribune. Kleedruimte in de kerkenraadskamer? Ach, waarom ook niet. In het kader van de gemeentelijke bezuinigingen, nemen we de frisse douche na afloop van het sporten gewoon thuis.

Voor het orgel en het preekgestoelte zijn wel andere kerken te vinden. In een sportkerk komt aspiratie (dromen) via inspiratie tot transpiratie (doen). Ieder mens heeft zijn eigen voedselgestookte kacheltje, de verwarmingsbuizen kunnen dus verwijderd worden. De door de familie Vinhuizen geschonken prachtige glas-in-loodramen, moeten we voorzien van balbestendige voorzetruiten. Door deze eenvoudige maatregel wordt de sportkerkzaal tevens geïsoleerd.

Een geloof als eenheidsworst heeft, hoe lekker ook, veelal geen lang leven beschoren, maar een worst-case scenario van leeglopende en sfeerloze kerken is een toekomst waar we steeds sneller op af rennen.... We lopen zondagochtend alle kanten op, terwijl we even later uit dezelfde bijbel lezen. We verstoken binnen de kerken letterlijk en figuurlijk veel energie. Eén gebouw op zondag verwarmen is genoeg. Om 9.00 en 11.00 uur kan er een dienst plaatsvinden in de Hippolytuskerk. Tijdens de even maanden kerken de hervormden en gereformeerden om 9.00 uur, tijdens de oneven maanden maken de vrijgemaakten gebruik van dit vroege tijdstip. Samen en toch apart. Naar behoefte kunnen er op de middag (in de nawarmte) diensten met een speciaal karakter plaatsvinden (zoals oecumenische-, taizé- of groningerdiensten).

Het doet me denken aan de drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest. De Hippolytuskerk is de Vader van de Middelstummer kerken. In de Burchtstraatkerk werkt de Zoon zich in het zweet des aanschijns..... en dit alles wordt met 'begeisterung' gecoördineerd vanuit de Damstee.